

РЕШЕНИЕ

№ 12693

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11911** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава X от АПК.

Делото е образувано по жалба на Т. П. Д. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № ЧР-II-53/27.11.23г. с която на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение с ответника Министъра на икономиката и индустрията, поради съкращаване на длъжността. В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на акта. Моли за отмяната му.

В с.з. се представлява от адв. Н. и адв. М., които поддържат жалбата. Представят писмена защита. Претендират разноски.

Ответникът по жалбата - Министър на икономиката и индустрията, се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата. Представя писмена защита. Претендира разноски.

От фактическа страна.

Жалбата е подадена от надлежна страна, налице е правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

С оспорената Заповед № ЧР-II-53/27.11.23г. е прекратено служебното правоотношение поради съкращаване на длъжността с жалбоподателката. Актът е издаден на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от Закона за държавния служител и утвърдено ново длъжностно разписание със Заповед № РД-16-1311/27.11.23г.

Приета като доказателство по делото е Заповед № РД-16-1311/27.11.23г. , с която е утвърдено ново щатно разписание считано от 01.12.2023 г. Прието като доказателство по делото е предходното щатно разписание.

Приложен е доклад на л.13 от делото, изготвен от Главен секретар на Министерство на икономиката и индустрията, в който са обосновани искания за извършване на промяна в щатното разписание.

Предложението за намаляване щатната численост на експертите в дирекция „Външно икономическо сътрудничество“ е обосновано с оптимизиране обема на работа. Със заповед Заповед № РД-16-1311/27.11.23г. министърът на икономиката и индустрията е извършил вътрешна реорганизация на длъжностната структура на дирекция „Външноикономическо сътрудничество". При съпоставка на действащата до 1 декември 2023 г. организационна структура на дирекция „Външноикономическо сътрудничество" и новата, в сила от 1 декември 2023 г., се установява, че при запазване на общата численост на дирекцията от 69 щ.бр. е извършена промяна чрез създаването на нов отдел „Инвестиционни проекти", с численост от 6 щ.бр. Това е станало, чрез прехвърляне на бройки от други отдели, като конкретно за отдела, в който е работила жалбоподателката, към 1 декември 2023 г. (т.е. датата след структурната промяна) числеността му е намалена с 3 щ.бр. за длъжността „държавен експерт" - 1 щ.бр (от 4 на 3 щ.бр.), заемана от жалбоподателя Т. Д. и за длъжността „главен експерт" - 2 щ.бр. (от 12 на 10 щ.бр). Така реализираното изменение в длъжностната структура на дирекция „Външноикономическо сътрудничество" е довело до съкращаването на длъжността на жалбоподателя.

По делото е приета експертиза от която се установява, че след прекратяване на служебното правоотношение с Т. Д., отговорностите които същата е имала във връзка с Румъния, У., С., Х., Ш., Д. Ф., Н., И. в годишните планове за 2024г. са били допълнително възложени на останалите служители от отдела. Те не са подписвали нов длъжностно характеристика, поради липса на промяна във функциите които са изпълнявали. Самата длъжност Държавен експерт е продължила да съществува и след 01.12.2023г., като задълженията за две от длъжностите – теза за Кетя И. и А. Л. изцяло се припокриват със задълженията и отговорностите на Д..

От правна страна.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице, което има правен интерес, в законоустановения срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В изпълнение на задълженията по чл. 168 АПК съдът провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съдът приема въз основа на установените факти, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган, същата отговаря на изискванията за форма и съдържание съгласно чл. 108, ал. 1 ЗДСл и при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да я опорочават.

Относно материално правния спор видно от длъжностното разписание в сила от 01.12.2023 г. и предходно действащото се установява, че има реално намаление с една щатна бройка за длъжността "държавен експерт" в отдел "Европа".

Заповедта отговаря на изискванията на закона за форма и съдържание на акта. Същата съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ.

Реално съкращаване е налице именно в хипотезата, когато длъжността е запазена като наименование и система от функции, но щатните бройки са редуцирани, какъвто е и процесният случай. По дефиниция длъжността се свързва с изпълнение на конкретен вид дейност, която може да се извършва от едно или повече лица, чийто брой (щат) в рамките на нормативно предвидената обща численост на служителите се определя от органа по назначаване. В контекста на релевантната правна уредба, за да е налице "съкращаване на длъжността" по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл е необходимо кумулативно да са налице двете предпоставки от фактическия състав на правната норма: 1. длъжността да е отпаднала (вече не фигурира) като нормативно определена позиция в щатното разписание на съответната администрация; 2. да е налице премахване на функциите, задачите и задълженията, установени с длъжностната характеристика, или респ. - тяхното изменение да е толкова значително, че новата им съвкупност и критериите за тяхното осъществяване да налагат извод за наличие на качествено нова длъжност. По преценка на органа по назначаването може да се преустанови някоя от осъществяваните в администрацията видове дейност или да се намали обемът на дейността, което се изразява в премахване на предвидените в длъжностното разписание щатни бройки. И в двата случая е налице съкращаване на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл.

Административният орган е действал в рамките на оперативната си самостоятелност. Той разполага с възможността да извършва структурни промени, водещи до закриване на едни длъжности и разкриване на други, с оглед оптимизация на дейността и тези му действия са извън обхвата на съдебния контрол. Въпрос на собствено усмотрение на органа е определянето на наименованието и съответната система от функции,

задължения и изисквания на всяка една длъжност в нормативно установените административни звена и допълнително обособените с щатното разписание отдели и сектори на тези звена (А...: чл. 11, вр. с чл. 4 ЗА). Свободната преценка е важима и по въпроса коя от няколко длъжности да бъде премахната (като система от функции, задължения и изисквания) при реално съкращаване на длъжности, свързано с намаляване на бройки длъжности от щатното разписание или тяхна трансформация в рамките на общата численост, нормативно установена от съответния УП.

Органът по назначението е приложил правилно материалния закон. Доказано е фактическото основание – съкращение на длъжността. Следователно налице е реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл. Правото за преценка за които е предоставена в изключителната компетентност на административния орган относно структурата на ръководената от него организация и която е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Налага се извод, че оспорваната заповед е издадена съобразено с изискванията на материалния закон.

Органът по назначаването е длъжен да упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и пропорционално на преследваната легитимна цел. В тази връзка, обжалваната заповед е издадена при съобразяване на целта на закона. Данните по делото не дават основание да се приеме, че прекратяването на служебното правоотношение е несъразмерно и не е подчинено на законната цел за подобряване работата на администрацията след извършване на организационни и структурни промени.

Целесъобразността на вътрешно-организационното управление и на кадровата политика на ръководителя на ведомството не е елемент от съдебната проверка. С оглед на това кои служители, заемащи подлежащи на съкращаване длъжности ще бъдат освободени от органа по назначаването не е въпрос на добросъвестно упражняване на правомощията му по управление на структурата, а въпрос на преценка по целесъобразност с оглед ефикасността на функциониране на администрацията. Законът не изисква специална мотивировка и не свързва уволнението с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране на длъжностите, която се провежда по целесъобразност на органа по назначаването.

Преценката кой държавен служител да освободи е израз на оперативна самостоятелност на органа и не подлежи на съдебен контрол, защото за него не съществува законово регламентирано задължение за извършване на подбор. След като приложимият закон не овластява органа по назначаването да прави подбор, той не е длъжен и не би могъл да извърши такъв при промени в щатното (длъжностното) разписание. Съдебният контрол е приложим само по отношение на законосъобразността на акта, с който е прекратено служебното правоотношение.

Неотнoсим към законосъобразността на извършеното прекратяване на служебното правоотношение е и последващият факт, че след издаване на заповедта част от задълженията са разпределени в други звена и на други служители. Предметът на спора е очертан от въпроса осъществено ли е действително съкращаване на длъжността, заемана от уволнения служител.

С оглед изчерпателност на мотивите съдът намира, че следва да отбележи следното във връзка и с изложените възражения от жалбоподателката. Въз основа на издадената Заповед № РД-16-1311 от 27.11.2023 г. за изменение на длъжностното разписание е издадена и заповед № ЧР-П-53 от 27.11.2023 г., с която е прекратено служебното правоотношение на Т. Д.. Утвърдената промяна на длъжностното разписание влиза в сила от 1 декември 2023 г. Издадената заповед за прекратяване на правоотношението също има действие от 1 декември 2023 г., а не от 27.11.2023 г., когато е издадена. Ирелевантен е фактът, кога е изготвена оспорената пред съда Заповед, след като в същата изрично се сочи, че прекратяването на служебното правоотношение е считано от 01.12.2023г., от която дата е изменено и щатното разписание на Министерството на икономиката и индустрията (в т.см. Решение № 6201 от 23.06.2022 по адм.дело 3433/2022, V отд. на ВАС).

При така формираните правни изводи, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава следва да я отхвърли.

В полза на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрк. възнаграждение към минималния размер от 100 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. П. Д. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № ЧР-П-53/27.11.23г. с която на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение с ответника Министъра на икономиката и индустрията, поради съкращаване на длъжността.

ОСЪЖДА Т. П. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на икономиката и индустрията, разноски по делото в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Върховен административен съд на Република България.